

LEÑADORES DO SUR PROFUNDO

1436

Lionel Rogosin, 1973

ESTREA EN NUMAX: 30.12.2024 | V.O.S.G. | 85 min

Alabama. Leñadores brancos e negros, tradicionalmente enfrontados, únense nunha cooperativa para vender a madeira dos piñeiros que cortan. A necesidade de facer prosperar o negocio obrigaos a vencer vellas rifas nun ambiente de mutua desconfianza.

Superar o racismo mediante a cooperación

Por Lionel Rogosin

En 1972, Francis Walters contoume un vago rumor sobre un grupo singular que xurdira preto de Montgomery, Alabama. Tratábase dunha organización de parceiros brancos e negros que talaban piñeiros para as empresas papeleiras. Aínda que historicamente eran antagónicos entre si, dalgunha maneira uníronse para formar unha cooperativa. Este pareceume o tema ideal para ilustrar a dinámica da hostilidade entre brancos e negros e un intento moi creativo de superala mediante a cooperación mutua. Non era a primeira vez que sucedía algo así. Despois da Guerra Civil, grupos de negros e brancos pobres tíñanse unido para mellorar as súas condicións económicas, con todo, a estrutura de poder branca utilizara a antiga técnica de dividir e vencer e enfrontara aos brancos pobres contra os negros para controlalos máis facilmente.

O principal impulsor desta organización foi James Simmons, a quen se podería describir como un granxeiro redneck. Máis tarde díxome que se inspirou en Martin Luther King Jr. Non creo que James fose un idealista, pero tampouco un racista cego. Ademais, había forzas económicas en acción en Alabama que estaban a esgotar aos pequenos agricultores. A produción de algodón mudara cara a Texas e o número de pequenas granxas en Alabama estaba a diminuír, do mesmo xeito que a poboación branca nova. Os leñadores, compostos por parceiros brancos e negros, tiveron unha loita extremadamente difícil. Venderon a súa produción ás compañías papeleiras en condicións marxinais. Financiaron os seus camións e o seu equipo a través das compañías de crédito de modo que despois duns anos o seu endebedamento era enorme. Simmons e outros parceiros decidiron unirse para obter condicións máis xustas de crédito, incluíndo seguros de vida e accidentes para este perigoso traballo. Podería ser o comezo dunha nova era no sur. Fun a Tuscaloosa para coñecer a James; sentín que alí había unha película importante que facer.

Fixen varias viaxes a Alabama para entender o funcionamento da Cooperativa de Leñadores. Pronto me decatei dunha división grave na organización. Ademais dos parceiros, había un pequeno grupo de activistas dos dereitos civís; Bob Zellner e outros que me pareceron moi disruptivos. Eran demasiado impulsivos e estalinistas na súa técnica. Uníronse contra Simmons, que tiña os seus defectos, que tamén eran parte do estilo de vida que estaban a tratar de cambiar. Acusárono de racismo. Parecían querer arruinar a organización en lugar de modificala. Empecei a sospeitar que eran infiltrados do FBI. Nesa época, o FBI infiltrábase fortemente nos movementos polos dereitos civís e noutras organizacións de esquerda e radicais.

Finalmente fixen a película pero durante o tempo de produción tiven a estraña sensación de que a organización estaba a ser sabotada. Foi a última das miñas películas de baixo orzamento que producín para a súa distribución por Impact Films, porque era un traballo enorme con pouca recompensa. Estivo preto de ter éxito, pero necesitaba máis apoio e promoción. Un pouco de financiamento da televisión educativa podería funcionar, como o fixeron algúns dos cineastas británicos, franceses e alemáns coas súas canles de televisión.

Publicado en cinefiliaritrovata.it